

زنگ قرآن

پیروزی حضرت موسی علیه السلام

روز مسابقه فرا رسید. فرعون امیدوار بود که جادوگرانش، حضرت موسی علیه السلام را شکست دهند.

پیش از شروع مسابقه جادوگران به فرعون گفتند: اگر ما بر موسی پیروز شویم، آیا پاداشی خواهیم داشت؟

فرعون گفت: آری! پاداش بزرگی می گیرید و مقام بالایی خواهید یافت. جادوگران چوب ها و ریسمان های خود را بر زمین انداختند و آن ها را مانند مارهایی به حرکت درآوردند.

حضرت موسی علیه السلام نگران شد که میادا مردم فریب جادوگران را بخورند. اما در همین وقت ندایی رسید که: ای موسی! نترس و عصایت را بینداز.

حضرت موسی علیه السلام دانست که این فرمان خداوند است. فوراً نام خدا را به زبان آورد و عصایش را انداخت. ناگهان عصا به اژدهای بزرگی تبدیل شد و در یک چشم به هم زدن، همه‌ی مارها را بلعید.

جادوگران از دیدن این معجزه‌ی بزرگ چنان به وحشت افتادند که تا چند دقیقه زبانشان بند آمده بود و نمی‌توانستند چیزی بگویند. آن‌گاه در همان جا به سجده افتادند و گفتند: «**أَمَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، رَبِّ مُوسَى وَ هَارُونَ**» - ما به پروردگار جهانیان یعنی پروردگار موسی و هارون ایمان آوردیم - و شهادت می‌دهیم که موسی راست می‌گوید و پیامبر خداست.

فرعون که خود را شکست خورده می‌دید، با خشم فریاد زد : چگونه پیش از آن که من به شما اجازه بدهم، ایمان آوردید؟! دستور می‌دهم دست‌ها و پاهایتان را بپُرنند و همه‌ی شما را بر تنه‌ی درختان خرما به دار بکشند!

جادوگران، بدون آن که بترسند، گفتند : ای فرعون! «**أَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ**» ما به پروردگار جهانیان ایمان آورده‌ایم و از ایمان خود بر نمی‌گردیم. تو فقط می‌توانی ما را بگشی؛ ولی ما از خدا می‌خواهیم که در این راه به ما صبر و شکیبایی بدهد و امیدواریم که گناهان ما را ببخشد و به ما پاداش جاودانه بدهد.

تمرین اول
سوره‌ی قارعه را در گروه‌های دو یا سه نفره برای یکدیگر به صورت جمله به جمله بخوانید.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان

۱ الْقَارِعَةُ

آن حادثه‌ی سخت و بزرگ!

۲ مَا الْقَارِعَةُ

آن حادثه‌ی سخت و بزرگ چیست؟

۳ وَ مَا اَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

تو چه می‌دانی که آن حادثه‌ی سخت و بزرگ چیست؟

۴ یَوْمَ یَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ

آن حادثه، در روزی اتفاق می‌افتد که مردم همچون حشرات اطراف آتش، به هر سو پراکنده خواهند شد.

۵ وَ تَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْثِ

و کوه‌ها، همچون پشم‌های از هم گسسته و رنگی، متلاشی خواهند شد.

۱

۲

۳

۴

۵

۶

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۖ

اما کسی که در ترازوی اعمالش، کفه‌ی خوبی‌ها سنگین باشد،

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۖ

در زندگی رضایت‌بخشی خواهد بود.

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۖ

و اما کسی که در ترازوی اعمالش، کفه‌ی خوبی‌ها سبک باشد،

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۖ

جایگاهش در دره‌ای عمیق خواهد بود.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۖ

و تو چه می‌دانی که آن دره‌ی عمیق چیست؟

نَارٌ حَامِيَةٌ ۖ

آتشی بسیار پر حرارت است.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 وَ الْفَجْرِ ①
 وَ لَیَالٍ عَشْرِ ②
 وَ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ ③
 وَ الْاَیْلِ اِذَا یَسِر ④
 هَلْ فِی ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِی حِجْرِ ⑤
 اَلَمْ تَرَ کَیْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑥
 اِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ⑦
 الَّتِی لَمْ یُخْلَقْ مِثْلُهَا فِی الْبِلَادِ ⑧
 وَ ثَمُودَ الَّذِیْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ⑨
 وَ فِرْعَوْنَ ذِی الْاَوْتَادِ ⑩

۱

۲

۳

۴

۵

۶

۷

۸

۹

۱۰

۱۱

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾	١٢
فَاكْثَرُوا فِيهَا الْقِسَادَ ﴿١٢﴾	١٢
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾	١٤
إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾	١٥
فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَيْنَاهُ رَبُّهُ، فَآكَرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ،	١٦
فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾	١٧
وَ أَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَيْنَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ	١٨
رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾	١٩
كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾	٢٠
وَ لَّا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾	٢١
وَ تَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾	٢٢
وَ تُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾	٢٢
كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾	٢٤

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ

وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾

يَقُولُ يُلِيَّتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَدِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

إِرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

٢٥

٢٦

٢٧

٢٨

٢٩

٣٠

٣١

٣٢

٣٣

٣٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	۱
وَالْعَادِیَاتِ ضَبْحًا ۱	۲
فَالْمُورِیَاتِ قَدْحًا ۲	۳
فَالْمُغِیْرَاتِ ضَبْحًا ۳	۴
فَاتَّرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۴	۵
فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۵	۶
اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ۶	۷
وَ اِنَّهٗ عَلٰی ذٰلِكَ لَشٰهٍدٌ ۷	۸
وَ اِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَیْرِ لَشَدِیْدٌ ۸	۹
اَفَلَا یَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِی الْقُبُوْرِ ۹	۱۰
وَ حُصِّلَ مَا فِی الصُّدُوْرِ ۱۰	۱۱
اِنَّ رَبَّهُمْ بِهٖمْ یَوْمَئِذٍ لَّخَبِیْرٌ ۱۱	۱۲